

TEBLİĞ

Hazine ve Maliye Bakanlığı (Gelir İdaresi Başkanlığı)’ndan:

**KATMA DEĞER VERGİSİ GENEL UYGULAMA TEBLİĞİNDE
DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR TEBLİĞ
(SERİ NO: 46)**

MADDE 1- 26/4/2014 tarihli ve 28983 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Katma Değer Vergisi Genel Uygulama Tebliğinin (I/C-2.1.3.1.) bölümünün son paragrafının son cümlesi yürürlükten kaldırılmış ve aynı paragrafta aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

“Alıcı mükelleflerin mücbir sebep halinden çıkmak istemeleri ve buna ilişkin İdareye yaptıkları başvuru neticesinde mücbir sebep halinin sona erdirilmesi durumunda da mücbir sebep halinin ortadan kalktığı tarihten itibaren genel hükümler çerçevesinde tevkifat uygulanır. Öte yandan, işleme taraf olan satıcı mükellef ile alıcı mükellefin her ikisinin de mücbir sebep kapsamında bulunması halinde, söz konusu alımlarda genel hükümler çerçevesinde tevkifat uygulamasına devam olunur.”

MADDE 2- Aynı Tebliğin (I/C-2.1.3.2.5.2.) bölümünün sonuna aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

“PTT A.Ş.nin posta işlerinin yerine getirilmesine yönelik olarak; gönderilerin toplanması, yüklenmesi, ayrımı, sevki ve işlenmesi, gönderilerin adresten kabulü, ambalajlanması, ölçüm, tartım ve kayıt işlemleri, dağıtılacak tüm kayıtlı/kayıtsız gönderilerin grup/cihet ayrımı, dağıtım araçlarına yüklenmesi ve boşaltılması, gönderilerin dağıtım ve teslimi, tahsilatlı gönderilerin ücretlerinin tahsili, tahsil edilen ücretlerin İdareye teslimi, teslim edilen veya edilemeyen gönderilerin dağıtım alanında veya işyerinde düşüm işlemleri ve benzeri şekillerdeki hizmet alımları bu bölüm kapsamında tevkifata tabi tutulur.”

MADDE 3- Aynı Tebliğin (I/C-2.1.5.2.1.) bölümünün sekizinci paragrafından sonra gelmek üzere aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

“Şu kadar ki mükellefin iade hakkı doğuran işlemi yaptığı yılda süresinde düzenlenmiş tam tasdik sözleşmesinin bulunması halinde, mahsuben iade talepleri YMM raporu ile yerine getirilebilir.”

MADDE 4- Aynı Tebliğin (I/C-2.1.5.2.2.) bölümünün üçüncü paragrafından sonra gelmek üzere aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

“Şu kadar ki mükellefin iade hakkı doğuran işlemi yaptığı yılda süresinde düzenlenmiş tam tasdik sözleşmesinin bulunması halinde, nakden iade talepleri YMM raporu ile yerine getirilebilir veya iade talebinin tamamı kadar verilmiş teminat, YMM raporu ile çözülebilir.”

MADDE 5- Aynı Tebliğin (II/E-10.) bölümünün başlığında yer alan “2019 UEFA Süper Kupa ve 2021 UEFA Şampiyonlar Ligi Finali Müsabakaları” ibaresi “2023 UEFA Şampiyonlar Ligi Finali Müsabakası” olarak, aynı bölümün birinci paragrafında yer alan “2019 Avrupa Futbol Federasyonları Birliği (UEFA) Süper Kupa Finali ve 2021 UEFA Şampiyonlar Ligi Finali müsabakalarına” ibaresi “2023 Avrupa Futbol Federasyonları Birliği (UEFA) Şampiyonlar Ligi Finali müsabakasına” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 6- Aynı Tebliğin (IV/A-1.6.) bölümünden sonra gelmek üzere başlığıyla birlikte aşağıdaki bölüm eklenmiştir.

“1.7. İade Talebinde Bulunulabilecek Asgari Tutar

27/1/2023 tarihli ve 6775 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararı ile 1/2/2023 tarihinden itibaren yapılan işlemlere uygulanmak üzere mükelleflerin iade hakkı doğuran işlemlerine ilişkin olarak iade talebinde bulunabilecekleri asgari tutar 2.000 TL olarak belirlenmiştir. Belirlenen bu tutarın mükelleflerin iade talep ettiği tutardan düşülmesi söz konusu değildir.

Bu kapsamda, mükellefler iade hakkı doğuran işlemlerden kaynaklanan iade talep tutarları 2.000 TL’nin altında olan vergilendirme dönemleri de dahil olmak üzere ilgili dönem beyannamelerinde iade beyan edecek ve bu tutarlar için iade talebinde bulunacaktır. Ancak vergi dairelerince 2.000 TL’nin altındaki iade talepleri bu vergilendirme döneminde değerlendirmeye alınmaksızın sonraki vergilendirme dönemlerindeki iade talepleri ile birlikte değerlendirilecektir.

Mükelleflerin aynı vergilendirme döneminde farklı iade hakkı doğuran işlemlerden kaynaklanan iade talepleri bulunması halinde iade talebinde bulunulabilecek tutarın tespitinde bu dönemdeki iade tutarları birlikte dikkate alınır. Toplam iade talep tutarının asgari iade tutarı olan 2.000 TL’yi aşması halinde mükellefin bu dönemdeki iade talebi değerlendirilir. Toplam iade talep tutarının asgari iade tutarının altında kalması halinde mükellefin bu dönemdeki iade talebinin değerlendirilmesi mümkün olmayıp, bu iade talep tutarının izleyen dönemlerdeki iade talep tutarları ile birlikte dikkate alınarak iade talebinin değerlendirilmesi mümkündür. Bu durumda izleyen vergilendirme dönemindeki iade talep tutarı dahil toplam iade tutarının asgari iade tutarı olan 2.000 TL’yi aşması gerektiği tabiidir.

Örnek 1: Mükellef (A)’nın 2023/Mayıs vergilendirme döneminde kısmi tevkifat uygulaması kapsamında işgücü temin hizmeti nedeniyle 1.200 TL, yatırım teşvik belgesi kapsamındaki teslimleri nedeniyle 1.500 TL olmak üzere toplam KDV iade talep tutarı (1.200+1.500)= 2.700 TL dir. Mükellef (A)’nın 2023/Mayıs vergilendirme

dönemindeki 2.700 TL iade talep tutarı asgari iade tutarı olan 2.000 TL'yi aştığından mükellefin ilgili iade talepleri vergi dairesince değerlendirilerek iade edilebilir.

Örnek 2: Mükellef (A)'nın kısmi tevkifat uygulaması kapsamında işgücü temin hizmetinden kaynaklı iade talep tutarları 2023/Mart, Nisan, Mayıs ve Haziran vergilendirme dönemleri için sırasıyla 700 TL, 1.000 TL, 200 TL ve 500 TL olup bu dönemlerde iade hakkı doğuran başka işlemi bulunmamaktadır. 2023/Mart, Nisan ve Mayıs vergilendirme dönemlerindeki iade talep tutarları 2.000 TL olan asgari tutarın altında kaldığı için mükellefin bu dönemlerdeki iade talepleri vergi dairesince değerlendirilmeyecektir. Mükellefin 2023/Haziran vergilendirme dönemindeki iade talebi sonrasında toplam iade talep tutarı olan 2.400 TL vergi dairesince değerlendirilerek iade edilebilir.

3065 sayılı Kanunun 11/1-b maddesine göre, Türkiye'de ikametgâhı, işyeri, kanuni ve iş merkezi bulunmayanların taşımacılık faaliyetlerine ilişkin olarak satın alacakları mal ve hizmetler ile fuar, panayır ve sergilere katılımları dolayısıyla satın alacakları mal ve hizmetler nedeniyle ödedikleri KDV'nin karşılıklı olmak kaydıyla iadesinde, Türkiye'de ikametgâhı, işyeri, kanuni ve iş merkezi bulunmayan yabancı yapımcılara sinematografik eserlerin yapımına ilişkin olarak verilen çekim izin süresi içinde satın alacakları veya ithal edecekleri mal ve hizmetler için ödedikleri KDV'nin iadesinde,

3065 sayılı Kanunun 15 inci maddesine göre, karşılıklı olmak şartıyla Türkiye'deki diplomatik misyonlar ve konsolosluklar ile uluslararası kuruluşların vergi muafiyetine sahip mensuplarının ödedikleri KDV'nin iadesinde,

3065 sayılı Kanunun geçici 26 ncı maddesine göre, uluslararası kuruluşlar ile bu kuruluşlara bağlı program, fon, temsilcilik ve özel ihtisas kuruluşlarının yönetici kadrolarında görev yapan mensuplarının ödedikleri KDV'nin iadesinde,

istisnadan yararlananların KDV mükellefiyeti bulunmadığından, bunlar tarafından asgari iade tutarına bakılmaksızın iade talebinde bulunulabilir.”

MADDE 7- Aynı Tebliğin (IV/E-3.5.) bölümünün beşinci paragrafından sonra gelmek üzere aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

“Sahte belge kullanılmasına yönelik olumsuz tespit bulunan dönemi kapsayan takvim yılında süresinde düzenlenmiş tam tasdik sözleşmesi bulunan mükelleflerin, sahte olduğu tespit edilen belgelerde yer alan alım tutarının, aynı dönemdeki toplam alımlarının %5'ini geçmemesi halinde, bu mükellefler sahte belge kullanma tespiti gerekçesiyle özel esaslar kapsamına alınmazlar. Şu kadar ki, bu durumun 213 sayılı Kanunun 370 inci maddesinin (b) fıkrası kapsamındaki ön tespitler için yapılacak izaha davet ve buna bağlı olarak uygulanacak özel esaslar uygulamasına etkisi yoktur.”

MADDE 8- Aynı Tebliğin (IV/E-4.5.) bölümünün birinci paragrafından sonra gelmek üzere aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

“Muhteviyatı itibarıyla yanıltıcı belge kullanılmasına yönelik olumsuz tespit bulunan dönemi kapsayan takvim yılında süresinde düzenlenmiş tam tasdik sözleşmesi bulunan mükelleflerin, yanıltıcı olduğu tespit edilen belgelerde yer alan alım tutarının, aynı dönemdeki toplam alımlarının %5'ini geçmemesi halinde, bu mükellefler muhteviyatı itibarıyla yanıltıcı belge kullanma tespiti gerekçesiyle özel esaslar kapsamına alınmazlar. Şu kadar ki, bu durumun 213 sayılı Kanunun 370 inci maddesinin (b) fıkrası kapsamındaki ön tespitler için yapılacak izaha davet ve buna bağlı olarak uygulanacak özel esaslar uygulamasına etkisi yoktur.”

MADDE 9- Aynı Tebliğin (IV/E-15.) bölümünden sonra gelmek üzere başlığıyla birlikte aşağıdaki bölüm eklenmiştir.

“16. 9/3/2023 Tarihli ve 7440 Sayılı Bazı Alacakların Yeniden Yapılandırılması ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Kapsamında KDV Artırımında Bulunanların Özel Esaslar Karşısındaki Durumu

Aralık/2022 ve öncesi vergilendirme dönemlerine ilişkin olarak haklarında bu Tebliğ kapsamında;

- Sahte belge veya muhteviyatı itibarıyla yanıltıcı belge kullanma olumsuz raporu ile
- Sahte belge veya muhteviyatı itibarıyla yanıltıcı belge kullanma,
- Beyanname vermeme,
- Adresinde bulunamama,
- Defter ve belge ibraz etmeme,

olumsuz tespitleri bulunan ve bu nedenle özel esaslara tabi olan mükelleflerden 2018, 2019, 2020, 2021 ve 2022 takvim yıllarında faaliyette bulundukları dönemlerin tamamına ilişkin olarak 7440 sayılı Kanunun 5 inci ve geçici 1 inci maddeleri kapsamında KDV artırımında bulunanlar (Bu yıllardan herhangi birinde faaliyete başlanması halinde faaliyete başlanan yıl ve sonraki yıllar için; faaliyetin terk edilmesi halinde ise faaliyetin terk edildiği yıl ve önceki yıllar için artırımda bulunulması gerekir.), artırım tutarlarının tamamını ödedikleri tarihten itibaren özel esaslar kapsamından çıkarılır. Ayrıca, taksit uygulamasından faydalanan mükelleflerin hesaplanan tutarların tamamı ile bir taksite ait tutarın %10'u kadar banka teminat mektubu (herhangi bir kısıtlayıcı şart taşıması gerekmektedir), sigorta şirketi kefalet senedi (herhangi bir kısıtlayıcı şart taşıması gerekmektedir), devlet tahvili veya hazine bonosu cinsinden teminat göstermeleri halinde taksitlerin tamamının ödenmesi beklenmeksizin genel esaslara dönüşleri sağlanır. Bu şekilde teminat

gösteren mükelleflerin mezkûr Kanuna göre taksitleri ödememeleri halinde, ödenmemiş taksitler muaccel hale gelir ve kalan borcun tamamı teminatın paraya dönüştürülmesi yoluyla tahsil edilir.

7326 sayılı Kanun kapsamında 2018, 2019 ve 2020 yılları için (Bu yıllardan herhangi birinde faaliyete başlanması halinde faaliyete başlanan yıl ve sonraki yıl için) artırımdan yararlanmış olanların genel esaslara dönüşünde, yararlanma koşullarının ihlal edilmemiş olması koşuluyla bu yıllar için yeniden artırımda bulunulması şartı aranmaz.

2018, 2019, 2020, 2021 ve 2022 takvim yıllarında faaliyette bulundukları dönemlerin tamamına ilişkin olarak 7440 sayılı Kanunun 5 inci ve geçici 1 inci maddeleri doğrultusunda KDV artırımında bulunarak özel esaslar kapsamından çıkarılan mükellefler, artırımda bulunulan yıllar için yukarıda belirtilen olumsuzluklar kapsamında tekrar özel esaslara alınmazlar.

Özel esaslar kapsamında olmadığı halde KDV artırımında bulunmuş olan mükellefler, artırımda bulundukları yıllarda alım yaptıkları mükelleflerle ilgili olumsuzluklar için yapılacak tespitler dolayısıyla özel esaslar kapsamına alınmazlar. Ancak, bu mükellefler hakkında, artırımda bulunulan yıllar için sahte belge kullanma olumsuz tespiti yapılması halinde, Tebliğin (IV/E-5) bölümünde yer alan hükümler saklı kalmak kaydıyla, sonraki döneme devreden KDV'ye ilişkin düzeltme işlemi neticesinde artırımda bulunulmayan bir yılda tarhiyat yapılması gerekiyorsa, mükellef özel esaslara alınmasa dahi düzeltme işlemi yapılacaktır.

Yukarıda belirtilenler dışındaki sebepler dolayısıyla haklarında özel esaslar uygulananların KDV artırımında bulunmaları ise bunların genel esaslara dönüşlerini sağlamaz. Aynı şekilde yukarıda belirtilenler dışındaki sebepler dolayısıyla haklarında özel esaslar uygulanması gerekenlerin KDV artırımında bulunmaları bunların özel esaslara tabi tutulmasını engellemez.

7440 sayılı Kanunun 5 inci ve geçici 1 inci maddeleri kapsamında KDV artırımında bulunmasına bağlı olarak özel esaslar kapsamından çıkarılan veya özel esaslar kapsamına alınmayan mükelleflerin iade taleplerinde, haklarında olumsuzluk bulunan mükelleflerden alımlarının bulunduğunun tespiti halinde, Tebliğin (IV/E-11) bölümünde belirtilen hükümlerin uygulanacağı tabiidir.

7440 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin dokuzuncu fıkrasının (b) bendi uyarınca, mezkûr maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla haklarında, 213 sayılı Kanunun 359 uncu maddesinin (b) fıkrasında yer alan defter, kayıt ve belgeleri yok etme veya defter sahifelerini yok ederek yerine başka yapraklar koyma veya hiç yaprak koymama veya belgelerin asıl veya suretlerini tamamen veya kısmen sahte olarak düzenleme fiillerinden ya da (ç) fıkrasında yer alan fiillerden hareketle yapılan vergi incelemesi devam edenlerin mezkûr Kanunda belirtilen süre ve öngörülen şekilde KDV artırımında bulunmaları durumunda, söz konusu vergi incelemesinin tamamlanmasına kadar Kanunun kapsadığı dönemlerin tamamı için yapılan artırımlara ilişkin olarak tahakkuk işlemlerinin bekletilmesi gerekmektedir. Bu durumda olan ve 2018, 2019, 2020, 2021 ve 2022 takvim yıllarında faaliyette bulundukları dönemlerin tamamına ilişkin KDV artırımında bulunmuş olan mükelleflerin genel esaslara dönüşleri, vergi incelemesinin ilgili maddede belirtilen sürede sonuçlandırılmaması veya yapılan vergi incelemesinde bu fiillerin varlığının tespit edilmemesi ve maddede öngörülen diğer şartların sağlanması durumunda, vergi artırımını sonucunda hesaplanan vergilerin ödenmesi veya taksit imkanından faydalanılacaksa yukarıda belirtildiği şekilde teminat gösterilmesi halinde yerine getirilir.”

MADDE 10- Aynı Tebliğin (V/A-2.5.) bölümünün;

a) Birinci paragrafından sonra gelmek üzere aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

“Öte yandan, 27/1/2023 tarihli ve 6775 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararı ile 6/2/2019 tarihli ve 718 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararında yapılan değişiklik ile şehir içi yolcu taşımacılığı faaliyetinde bulunan ve bu faaliyetlerinden kaynaklanan hasılatlarının tamamını elektronik ücret toplama sistemleri aracılığıyla elde eden dolmuş işletmelerinin (belediyeler ile doğrudan veya dolaylı olarak sermayesinin %51 veya daha fazlası belediyelere ait şirketler hariç), münhasıran il sınırları içinde yapmış oldukları toplu taşıma faaliyetlerine ilişkin 3065 sayılı Kanunun 38 inci maddesinde yer alan hasılat esaslı vergilendirme usulüne göre hasılatlarına uygulayacakları vergi oranı %1,5 olarak belirlenmiş olup bu düzenleme 1/2/2023 tarihi itibarıyla yürürlüğe girmiştir.”

b) Mevcut ikinci paragrafında yer alan “otobüs işletmeleri” ibaresinden sonra gelmek üzere “ile şehir içi yolcu taşımacılığı faaliyetinde bulunan ve bu faaliyetlerinden kaynaklanan hasılatlarının tamamını elektronik ücret toplama sistemleri aracılığıyla elde eden dolmuş işletmeleri (minibüs, midibüs ve benzeri taşıtlarla belirlenmiş güzergahlarda şehir içi ve banliyö yolcu taşımacılığı faaliyetinde bulunan mükellefler dahil)” ibaresi ve “otobüsle toplu taşıma faaliyeti” ibaresinden sonra gelmek üzere “veya dolmuşla şehir içi yolcu taşımacılığı faaliyeti” ibaresi eklenmiştir.

c) Mevcut dördüncü paragrafında yer alan “otobüs” ibaresi “otobüs ve/veya dolmuş” şeklinde değiştirilmiştir.

ç) Mevcut beşinci paragrafı yürürlükten kaldırılmıştır.

d) Mevcut altıncı paragrafında yer alan “otobüsle toplu taşıma” ibaresi “otobüsle toplu taşıma faaliyeti veya dolmuşla şehir içi yolcu taşımacılığı” şeklinde ve “faaliyetin” ibaresi “faaliyetlerin” şeklinde değiştirilmiş ve aynı paragrafta birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Kapsama giren faaliyetlerin birlikte yapılması hasılat esaslı vergilendirme usulüne göre vergilendirmeye engel teşkil etmez.”

e) Mevcut dokuzuncu paragrafında yer alan “özel halk otobüsü işletmeciliği” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve/veya dolmuş işletmeciliği” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 11- Bu Tebliğ yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 12- Bu Tebliğ hükümlerini Hazine ve Maliye Bakanı yürütür.